

กระบวนการงาน
การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น
โดย
ส่วนส่งเสริมการกระจายอำนาจ
สำนักพัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้าง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

คู่มือการปฏิบัติงาน

ชื่อกระบวนการ จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น
สำนัก พัฒนาระบบ รูปแบบและโครงสร้าง
ส่วน ส่งเสริมการกระจายอำนาจ

การวิเคราะห์กระบวนการ (Input-Output Analysis) :

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้การส่งเสริมสนับสนุน อปท. ในการดำเนินการเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ของ สด. เป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล บรรลุตาม วิสัยทัศน์ของ สด. ที่กำหนดไว้
๒. เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดไว้
๓. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนภารกิจถ่ายโอนตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. พ.ศ. ๒๕๕๒

ผลลัพธ์ที่ต้องการ

๑. บุคลากรของ สด. สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และสามารถปฏิบัติงานทดแทนกันได้
๒. ลดข้อผิดพลาดในการทำงาน
๓. บุคลากรของ สด. สามารถทำงานในการส่งเสริมสนับสนุน อปท. เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย
๔. อปท. มีที่เล็งคอยให้การสนับสนุนในการดำเนินการเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น

ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการ

๑. พ.ร.บ. ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙
๒. ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานงานทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐
๓. ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถระยะแวนต์ไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐
๔. ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ของ อปท. ในการดำเนินการ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

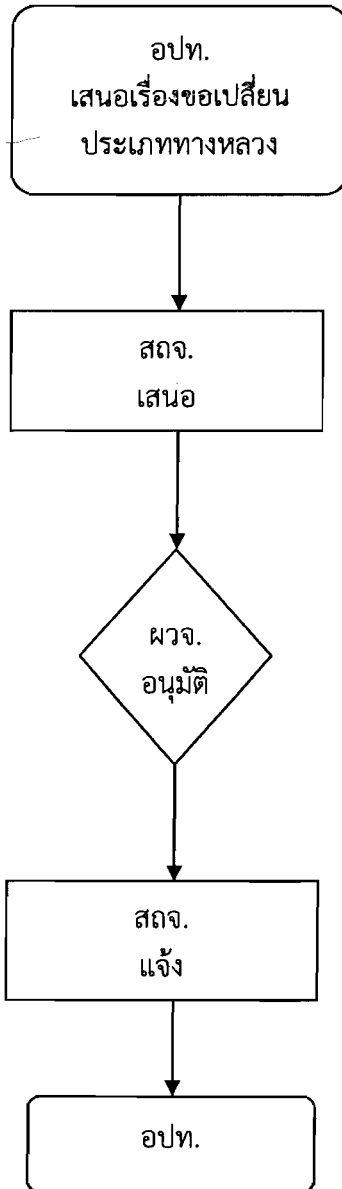
นำทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการ มาวิเคราะห์กำหนดเป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่นเพื่อให้ อปท. ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ คือ

๑. อปท. เมื่อรับถ่ายโอนทางหลวงจากส่วนราชการให้ขอเปลี่ยนแปลงประเภททางหลวงเป็นทางหลวงท้องถิ่นต่อ ผวจ.
๒. อปท. ขอลงทะเบียนทางหลวงต่อ ผวจ. โดยส่งเอกสารหลักฐานต่างๆ ให้แก่ สดจ. พิจารณานำเสนอ ผวจ. พิจารณาอนุมัติลงทะเบียนทางหลวง และให้เลขรหัสสายทาง
๓. ยกร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนักเกินกำหนดเดินบนทางหลวงท้องถิ่น เสนอ ผวจ. อนุมัติผ่าน สดจ. เมื่อ ผวจ. อนุมัติแล้วผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น (นายก อปท.) จึงลงนามในประกาศฯ และส่งไปลงราชกิจจานุเบกษา

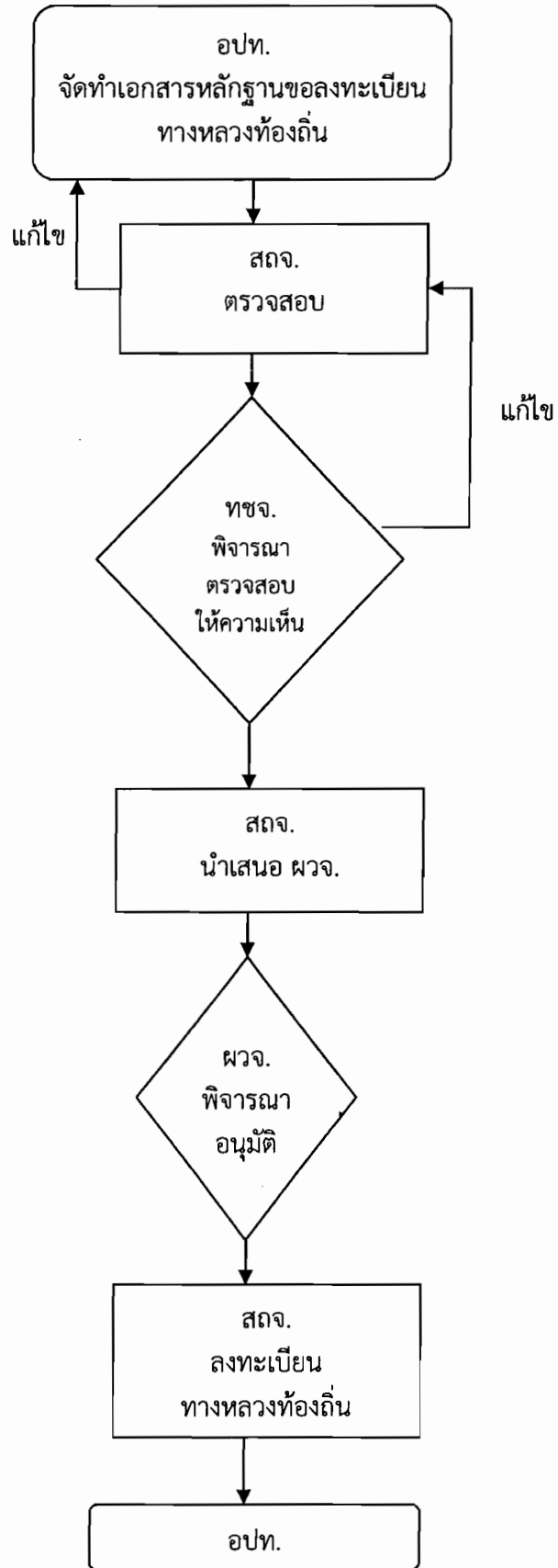
Work Flow :

แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับหางหลวงท้องถิ่น

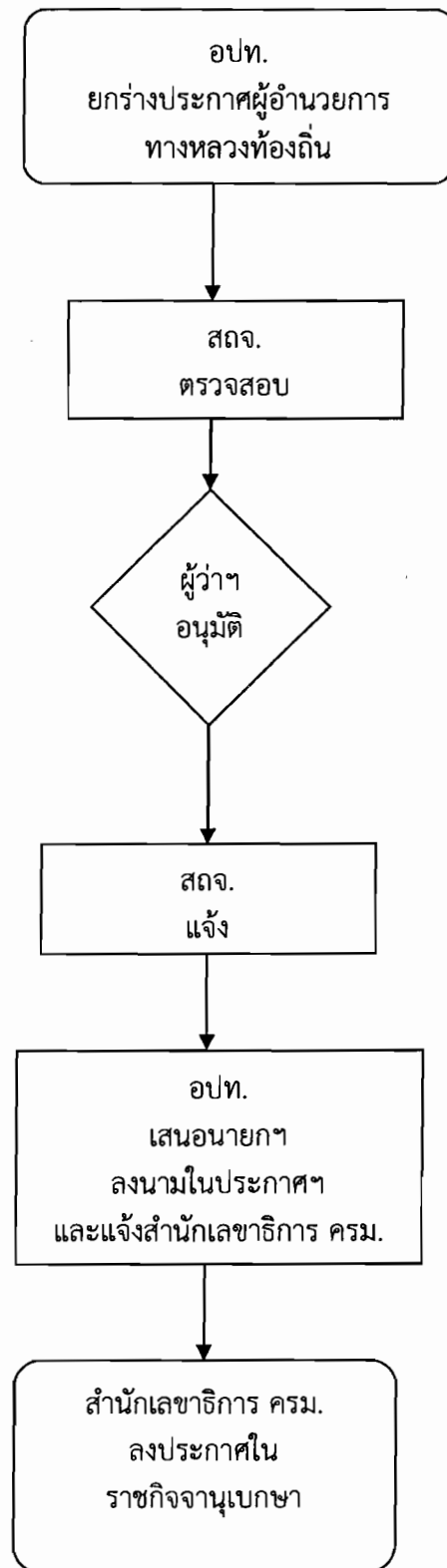
๑. การขอเปลี่ยนประเภททางหลวง เป็นทางหลวงท้องถิ่น

๒. การลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น

๓. ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนักบรรทุกเกินกำหนดเดินบน
ทางหลวงท้องถิ่น

มาตรฐานงาน :

๑. การขอเปลี่ยนแปลงประเภททางหลวงเป็นทางหลวงท้องถิ่น

- พรบ. ทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๖ (๒) กำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงประเภททางหลวง

๒. การลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น

ดำเนินการตามหนังสือ สก. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๖๓๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓

**๓. ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนักบรรทุกเกินกำหนด
เดินบนทางหลวงท้องถิ่น**

ขั้นตอนจัดทำตามหนังสือ สก. ที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๒๓๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

รายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน :

๑. การขอเปลี่ยนแปลงประเภททางหลวงเป็นทางหลวงท้องถิ่น

๑.๑ อปท. ยื่นเรื่องขอเปลี่ยนแปลงประเภทสายทางหลวงพร้อมเอกสารหลักฐานสายทางที่แสดงว่าถูกต้องตรงกับสายทางที่ยื่นขอเปลี่ยนแปลงต่อ สกจ.

๑.๒ สกจ. ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารหลักฐานตรงกับสายทางที่ยื่นขอเปลี่ยนแปลง จึงเสนอ
ผวจ. พิจารณา

๑.๓ ผวจ. อนุมัติให้เปลี่ยนแปลงประเภททางหลวงเป็นทางหลวงท้องถิ่น

๑.๔ สกจ. แจ้งการอนุมัติให้ อปท. ทราบ

๒. การลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น

๒.๑ นายก อปท. ดำเนินการขอลงทะเบียนต่อ ผวจ. โดยยื่นผ่าน ท้องถิ่นจังหวัด ตามแบบ ทถ.๑
(แบบขอลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานจำนวน ๒ ชุด ดังนี้

(๑) แผนที่แนวเขตทางหลวง

การจัดทำแผนที่แนวเส้นทางให้กำหนดลงในแผนที่มาตราส่วนที่เหมาะสม เช่น แผนที่มาตรา
ส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ หรือ ๑ : ๕๐,๐๐๐ ซึ่งสามารถมองเห็นรายละเอียดแผนที่และเส้นทางได้ชัดเจน กรณีที่ อปท.
ไม่มีแผนที่เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางเส้นทาง สามารถขอแผนที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องได้จากสำนักงานทางหลวง
ชนบทจังหวัด (สนง.ทชจ.)

(๒) รายละเอียดเส้นทางที่ลงทะเบียน

รายละเอียดของเส้นทาง ประกอบด้วยชื่อสายทาง ระยะทาง ประเภทผิวจราจร ความกว้างผิว
จราจร ความกว้างเขตทาง ความกว้างไหล่ทาง ความกว้างทางเท้า (ถ้ามี) ทางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำข้างทาง
และรายละเอียดอื่นๆ ตามประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้ง
กำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ ตาม
แบบ ทถ.๓ (แบบรายละเอียดเส้นทางที่ลงทะเบียน)

(๓) บัญชีเอกสารแสดงสิทธิ์ ในที่ดินแนวเขตทางหลวง ประกอบด้วยเอกสารสรุปแนวเขตทางและ
บัญชีเอกสารแสดงรายละเอียดเจ้าของผู้ครอบครองที่ได้แบ่งหักพื้นที่เป็นทางสาธารณประโยชน์ เช่น กรณี
เส้นทางที่มีการเวนคืนที่ดิน

(๔) สำเนาหนังสือให้ หรือ สละการครอบครองสิทธิ์ในที่ดิน หรือหนังสืออุทิศที่ดิน เพื่อเป็นทาง
สาธารณประโยชน์ของเจ้าของที่ดินหรือผู้ปกครองตามแบบ ทถ.๔ (แบบหนังสืออุทิศที่ดิน)

กรณีที่ไม่มีเอกสารหลักฐานตาม (๓) และหรือ (๔) ให้นายก อปท. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายรับรอง
แนวเขตทางเพื่อเป็นทางสาธารณประโยชน์ ตามแบบ ทถ.๕ (แบบหนังสือรับรองแนวเขตทางสาธารณประโยชน์)

๒.๒ ให้วิศวกรโยธา หรือนายช่างโยธาของ อปท. ซึ่งนายก อปท. มอบหมายตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามข้อ ๒.๑ และตรวจสอบคุณลักษณะของถนนตามประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ และจัดทำแบบ ทล.๑ ให้นายก อปท. ลงนามเพื่อยื่นต่อท้องถิ่นจังหวัด

๒.๓ ท้องถิ่นจังหวัดเสนอ ผวจ. แต่งตั้ง ทชจ. เป็นผู้ตรวจสอบ แบบ ทล.๑ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการลงทะเบียนของ อปท. ให้เป็นไปตามประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวงที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐

๒.๔ ท้องถิ่นจังหวัด หรือผู้ที่ได้มอบหมาย ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐาน การลงทะเบียนของ อปท. ตามข้อ ๒.๑ ให้ถูกต้องครบถ้วน แล้วส่งเรื่องให้ ทชจ. ตรวจสอบรายละเอียด และให้ความเห็นในการลงทะเบียนต่อ ผวจ.

หากเอกสารหลักฐานการลงทะเบียนของ อปท. ไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ส่งเรื่องกลับคืนให้ อปท. นั้นๆ ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง

๒.๕ เมื่อ ทชจ. ได้ดำเนินการตรวจแบบ ทล.๑ และเอกสารหลักฐานประกอบการลงทะเบียนถูกต้องแล้ว ให้จัดแบบ ทล.๒ (แบบการลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น) เสนอ ผวจ. ว่าควรเป็นทางหลวงท้องถิ่น ชั้นใดและรหัสสายทางใด ให้ท้องถิ่นจังหวัดนำเสนอ ผวจ. พิจารณา

กรณีตรวจสอบพบว่าการกรอกแบบ ทล.๑ หรือเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนให้ส่งกลับคืนให้ อปท. นั้น ดำเนินการแก้ไข

๒.๖ ผวจ. พิจารณาอนุมัติให้มีการลงทะเบียนใน แบบ ทล.๒

๒.๗ ท้องถิ่นจังหวัดแจ้งผลการพิจารณาอนุมัติการลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น และรหัสสายทางของเส้นทางที่ลงทะเบียนพร้อมสำเนาแบบ ทล.๒ ให้ อปท. ทราบ

๒.๘ ให้ท้องถิ่นจังหวัดทำสมุดทะเบียนคุมทางหลวงท้องถิ่นแยกเป็นราย อปท. ไม่ให้ปะปนกัน

๒.๙ เมื่อดำเนินการลงทะเบียนเสร็จแล้วให้นำข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องส่งสแกนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์จัดเก็บไว้เป็นไฟล์ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการประสานการใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก

๒.๑๐ ท้องถิ่นจังหวัดทำแผนที่โครงข่ายทางหลวงท้องถิ่นในความรับผิดชอบของ อปท. ทั้งจังหวัด โดยจัดทำสัญลักษณ์ทางหลวงท้องถิ่นเป็นสีเขียวให้สอดคล้องกับแผนที่ GIS โดยให้ประสานขอแผนที่โครงข่ายทางหลวงจากสำนักงาน ทชจ.

๓. ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนักบรรทุกเกินกำหนดเดินบนทางหลวงท้องถิ่น

๓.๑ อปท. ส่งร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นต่อ สจจ. เพื่อนำเสนอ ผวจ.

๓.๒ สจจ. พิจารณาร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นว่ามีรายละเอียดถูกต้อง ครบถ้วน จึงนำเสนอ ผวจ. พิจารณา

๓.๓ ผวจ. พิจารณาอนุมัติ

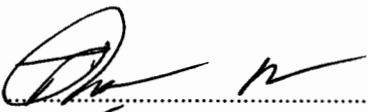

๓.๔ สจจ. แจ้งการอนุมัติให้ อปท. ทราบ

๓.๕ นายก อปท. ลงนามในประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น และส่งเรื่องไปสำนักเลขาธิการกรม. เพื่อลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๓.๖ ติดป้ายประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ระบบการติดตามประเมินผล :

สน.พร. ได้จัดทำโครงการตรวจติดตามการดำเนินการเกี่ยวกับถนนถ่ายโอนที่ สจจ. และ อปท. เป็นประจำทุกปี เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรค ให้ข้อเสนอแนะ และตอบข้อสงสัยต่างๆ เพื่อ สจจ. ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้อง ตามกฎหมาย และ อปท. มีที่เลี้ยงคอยสนับสนุนช่วยเหลือในการดำเนินการเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น

ผู้จัดทำ (นายไพฑูย์ แยมกวีตระกูล) ตำแหน่ง นวผ.ชก.	ผู้ตรวจสอบ/รับรอง (นายศศิน พัฒนภิรมย์) ตำแหน่ง ผอ.สจจ. วันที่ ๑๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
ผู้จัดทำ (.....) ตำแหน่ง	

ภาคผนวก

๑. พ.ร.บ. ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

- มาตรา ๑๐ ทางหลวงท้องถิ่น คือ ทางหลวงที่ อปท. เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงท้องถิ่น
- มาตรา ๑๓ (๓) ทางหลวงท้องถิ่น ผวจ. เป็นผู้จัดให้ลงทะเบียนไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด
- มาตรา ๑๕ (๓) นายก อบจ. นายกเทศมนตรี นายก อบต. ผวจ.กทม. นายกเมืองพัทยา หรือผู้บริหาร อปท. อื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แล้วแต่กรณี เป็นผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น
- มาตรา ๑๖ (๒) ทางหลวงที่อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับการเปลี่ยนประเภททางหลวงเป็นผู้มีอำนาจสั่งเปลี่ยน
- มาตรา ๒๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับทางหลวงชนบทและทางหลวงท้องถิ่น ให้อธิบดีกรมทางหลวงชนบทมีอำนาจกำหนดมาตรฐานและลักษณะของทางหลวงและงานทาง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้และเสาพาดสาย ตลอดจนควบคุมในทางวิชาการและอบรมเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่าง เกี่ยวกับทางหลวงและงานทาง
- มาตรา ๖๑ เพื่อรักษาทางหลวง ผู้อำนวยการทางหลวงมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามใช้ยานพาหนะบนทางหลวงโดยที่ยานพาหนะนั้นมีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลากินกว่าที่กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย
ประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงตามวรรคหนึ่งต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมทางหลวงสำหรับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน หรือได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมทางหลวงชนบท สำหรับทางหลวงชนบท หรือได้รับอนุมัติจาก ผวจ. สำหรับทางหลวงท้องถิ่น

๒. แผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. (ฉบับที่ ๒)

- ให้กรมทางหลวงชนบทถ่ายโอนทางหลวงชนบทที่ไม่ใช่โครงข่ายถนนสายสำคัญให้ อปท. และเป็นที่เลี้ยง ให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทางเทคนิควิชาการ

๓. หนังสือสั่งการของ สฉ.

- หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๖๓๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓

- หนังสือ ที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๒๓๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔

๔. หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว (ท) ๖๗๙ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

๕. ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวงที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0890.3/ (634

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

31 มีนาคม 2553

เรื่อง การปรับปรุงการกำหนดรหัสทางหลวงท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0890.3/ว1628 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2552

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แนวทางการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น
 2. แนวทางการกำหนดรหัสทางหลวงท้องถิ่น
 3. แบบขอลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น (แบบ ทถ.1)
 4. แบบการลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น (แบบ ทถ.2)
 5. รายละเอียดเส้นทางที่ลงทะเบียน (แบบ ทถ.3)
 6. หนังสืออุทิสที่ดิน (แบบ ทถ.4)
 7. หนังสือรับรองแนวเขตทางสาธารณประโยชน์ (แบบ ทถ.5)
 8. สมุดลงทะเบียนคุมสายทางหลวงท้องถิ่น (แบบ ทถ.6)

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งแนวทางการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นและการกำหนดรหัสสายทางของทางหลวงท้องถิ่นให้จังหวัดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติรายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับการประสานจากกรมทางหลวงชนบทแจ้งว่า มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแนวทางการกำหนดรหัสทางหลวงท้องถิ่นใหม่ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถบอกรายละเอียดจังหวัด ลักษณะของทางหลวงท้องถิ่น ลำดับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และลำดับของสายทางในพื้นที่เฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจะเป็นการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของทางหลวงท้องถิ่นซึ่งจะทำให้ประชาชนผู้ใช้ถนนมีความเข้าใจสามารถจดจำได้ง่าย และเป็นการแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ทำการยกเลิกแนวทางในกำหนดรหัสทางหลวงท้องถิ่นเดิม และได้แจ้งการปรับปรุงกำหนดรหัสทางหลวงท้องถิ่นให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเพื่อให้การกำหนดรหัสทางหลวงท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวทางการกำหนดรหัสทางหลวงท้องถิ่นที่กรมทางหลวงชนบทกำหนดขึ้นใหม่ จึงขอยกเลิกแนวทางการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น แนวทางการกำหนดรหัสสายทางของทางหลวงท้องถิ่น แบบขอลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น (แบบ ทถ.1) แบบการลงทะเบียนเป็น

/ทางหลวง...

ทางหลวงท้องถิ่น (แบบ ทถ.2) ตัวอย่างหนังสือรับรองแนวเขตทางสาธารณประโยชน์ ตัวอย่างสมุด
ลงทะเบียนคุมสายทางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบบรายละเอียดการกำหนดรหัสสายทาง
ของทางหลวงท้องถิ่น ตามหนังสือที่อ้างถึง และให้ใช้แนวทางการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น การกำหนด
รหัสทางหลวงท้องถิ่น และแบบ ทถ.1 ถึง ทถ.6 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแทน และสามารถดาวน์โหลดคู่มือ
การลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นได้จาก <http://www.Localroaddev.drr.go.th> หรือ <http://www.e-road.drr.go.th> กรณีมี
ปัญหา อุปสรรค ในการกำหนดรหัสทางหลวงท้องถิ่นให้ขอคำแนะนำจากสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ สกลพันธุ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง

ส่วนส่งเสริมการกระจายอำนาจ

โทร. 0-2241-9000 ต่อ 2362-3

โทรสาร 0-2241-6956

แนวทางการลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น

1. การลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นให้นายกองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการขอลงทะเบียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดโดยใช้แบบ ทถ.1 โดยให้เสนอพร้อมเอกสารหลักฐานจำนวน 2 ชุด คือ

(1) แผนที่แนวเขตทางหลวง

(2) รายละเอียดเส้นทางที่ลงทะเบียน

(3) บัญชีเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินแนวเขตทางหลวง

(4) สำเนาหนังสือให้หรือสละการครอบครองสิทธิในที่ดิน หรือหนังสืออุทิศที่ดิน เพื่อเป็นทางสาธารณประโยชน์ของเจ้าของที่ดิน หรือผู้ปกครองตาม (2)

ในกรณีที่ไม่มีเอกสารหลักฐานตาม (2) และ หรือ (3) ให้นายกองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหนังสือรับรองแนวเขตทางดังกล่าว เพื่อเป็นทางสาธารณประโยชน์

2. ให้วิศวกรโยธา หรือนายช่างโยธาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งนายกองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามข้อ 1 และตรวจสอบคุณลักษณะของถนนตามประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. 2550 และจัดทำแบบ ทถ.1 ให้นายกองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามเพื่อยื่นต่อท้องถิ่นจังหวัด

3. ท้องถิ่นจังหวัดเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งทางหลวงชนบทจังหวัดเป็นผู้ตรวจสอบแบบ ทถ.1 พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการลงทะเบียนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวต้นไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. 2550

4. เมื่อทางหลวงชนบทจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งได้ดำเนินการตรวจแบบ ทถ.1 และเอกสารหลักฐานประกอบการลงทะเบียนตามประกาศกรมทางหลวงชนบท ๙ ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ให้จัดทำแบบ ทถ.2 ให้ท้องถิ่นจังหวัดนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

กรณีตรวจสอบพบว่าการกรอแบบ ทถ.1 หรือเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนตามประกาศกรมทางหลวงชนบท ๙ ให้ส่งกลับคืนให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการแก้ไข

5. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามอนุมัติในแบบ ทถ.2 แล้ว ให้ท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น และแจ้งผลการพิจารณาพร้อมส่งสำเนาแบบ ทถ.2 ให้นายกองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ

6. ให้ท้องถิ่นจังหวัดจัดทำสมุดทะเบียนคุมทางหลวงท้องถิ่นแยกเป็นรายของคกรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ให้ปะปนกัน

7. เมื่อดำเนินการลงทะเบียนเสร็จแล้ว ให้นำข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องส่งแกนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์จัดเก็บไว้เป็นไฟล์ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการประสานการใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก

แนวทางการกำหนดรหัสสายทางของทางหลวงท้องถิ่น

1. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบท้องถิ่นจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบควบคุมฐานข้อมูล และทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้นๆ

2. ให้ท้องถิ่นจังหวัดจัดทำแผนที่โครงข่ายถนนในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งจังหวัด โดยให้จัดทำสัญลักษณ์ทางหลวงท้องถิ่นเป็นสีเขียว ให้สอดคล้องกับแผนที่ GIS โดยให้ประสานขอแผนที่โครงข่ายถนนจากสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด

3. การกำหนดรหัสสายทางหลวงท้องถิ่น

การกำหนดรหัสสายทางหลวงท้องถิ่นเป็นตัวอักษร 3 ตัวแล้วตามด้วยเลข 5 หลัก (กรมทางหลวงจะใช้เลข 1-3 หลัก กรมทางหลวงชนบทจะเป็นเลข 4 หลัก) โดยตัวอักษร 2 ตัวแรกเป็นอักษรย่อของจังหวัด เช่น สข. หมายถึงจังหวัดสงขลา ตามด้วยตัวย่อ ถ หมายถึงถนนทางหลวงท้องถิ่นและตัวเลข 5 ตัว ซึ่งประกอบด้วยลำดับของ อปท. ภายในจังหวัดตามบัญชีที่กรมทางหลวงชนบทกำหนดไว้ และตามด้วยลำดับของสายทางที่ลงทะเบียนในเขต อปท. นั้นๆ ซึ่งมีรูปแบบการกำหนดรหัสสายทาง ดังนี้

3.1 รหัสสายทางสำหรับ อปท. ลำดับที่ 1-9 และมีลำดับของสายทางตั้งแต่ 0001-9999

P V.	ถ	N	X X X X
------	---	---	---------

3.2 รหัสสายทางสำหรับ อปท. ลำดับที่ 10-99 และมีลำดับของสายทางตั้งแต่ 001-999

P V.	ถ	N N	X X X
------	---	-----	-------

3.3 รหัสสายทางสำหรับ อปท. ลำดับที่ 100-999 และมีลำดับของสายทางตั้งแต่ 01-99

P V.	ถ	N N N	X X
------	---	-------	-----

สัญลักษณ์ PV. หมายถึง อักษรย่อของจังหวัด

ถ หมายถึง ทางหลวงท้องถิ่น

N หมายถึง อปท. ลำดับที่ 1-9 ตามบัญชีที่กรมทางหลวงชนบทกำหนด

NN หมายถึง อปท. ลำดับที่ 10-99 ตามบัญชีที่กรมทางหลวงชนบทกำหนด

NNN หมายถึง อปท. ลำดับที่ 100-999 ตามบัญชีที่กรมทางหลวงชนบทกำหนด

XX หมายถึง ลำดับสายทางในเขตพื้นที่ อปท. นั้นๆ ตั้งแต่ 01-99

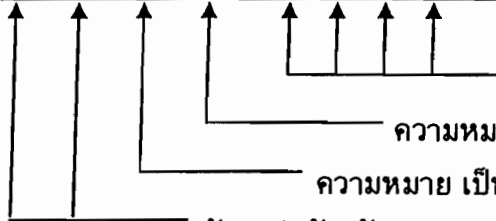
XXX หมายถึง ลำดับสายทางในเขตพื้นที่ อปท. นั้นๆ ตั้งแต่ 001-999

XXXX หมายถึง ลำดับสายทางในเขตพื้นที่ อปท. นั้นๆ ตั้งแต่ 0001-9999

ตัวอย่างที่ 1

รหัสสายทาง สข.ถ 1-0100 มีความหมายว่าเป็นทางหลวงท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาเป็นผู้รับผิดชอบสายทางและมีลำดับสายทางที่ลงทะเบียน ลำดับที่ 100

ส	ข.	ถ	1	0	1	0	0
---	----	---	---	---	---	---	---

เลข 4 หลัก หมายถึง สายทางที่ลงทะเบียนลำดับที่ 100

ความหมาย เป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

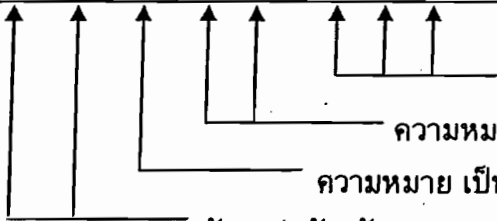
ความหมาย เป็นทางหลวงท้องถิ่น

อักษรย่อจังหวัด สงขลา

ตัวอย่างที่ 2

รหัสสายทาง สข.ถ 25-100 มีความหมายว่าเป็นทางหลวงท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยที่มีเทศบาลตำบลนาทวีเป็นผู้รับผิดชอบสายทางและมีลำดับสายทางที่ลงทะเบียน ลำดับที่ 100

ส	ข.	ถ	2	5	1	0	0
---	----	---	---	---	---	---	---

เลข 3 หลัก หมายถึง สายทางที่ลงทะเบียนลำดับที่ 100

ความหมาย เป็นเทศบาลตำบลนาทวี

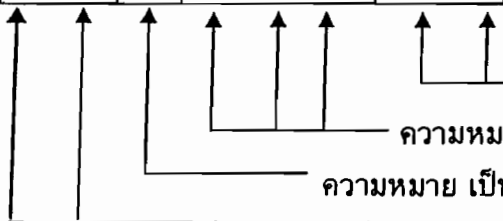
ความหมาย เป็นทางหลวงท้องถิ่น

อักษรย่อจังหวัด สงขลา

ตัวอย่างที่ 3

รหัสสายทาง สข.ถ 120-95 มีความหมายว่าเป็นทางหลวงท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยที่มีองค์การบริหารส่วนตำบลพังยาง เป็นผู้รับผิดชอบสายทางและมีลำดับสายทางที่ลงทะเบียน ลำดับที่ 95

ส	ข.	ถ	1	2	0	9	5
---	----	---	---	---	---	---	---

เลข 2 หลัก หมายถึง สายทางที่ลงทะเบียนลำดับที่ 95

ความหมาย เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลพังยาง

ความหมาย เป็นทางหลวงท้องถิ่น

อักษรย่อจังหวัด สงขลา

4. ทางหลวงท้องถิ่นเส้นเดียวกันต้องกำหนดรหัสสายทางรหัสเดียวกันถึงจะยังไม่มีการดำเนินการก่อสร้างเป็นถนนลาดยาง

5. ทางหลวงท้องถิ่นซึ่งแยกจากทางหลักหรือทางที่กำหนดรหัสสายทางแล้วให้กำหนดรหัสสายทางให้ใหม่

6. การก่อสร้างหรือพัฒนาถนนทุกสายในเขตจังหวัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องส่งข้อมูลให้ท้องถิ่นจังหวัดทราบทุกครั้งเพื่อปรับฐานข้อมูล และเพื่อเป็นการเตรียมการหากจะต้องกำหนดรหัสสายทางใหม่

7. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นติดตั้งป้ายโครงการ (สายทาง) ป้ายหมายเลขทางหลวงท้องถิ่น และหลักกิโลเมตร ตามแบบรายละเอียดการกำหนดรหัสสายทางของทางหลวงท้องถิ่น การติดตั้งป้ายโครงการ (สายทาง) ควรติดตั้งในเขตรอยต่อพื้นที่ของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8. กรณีที่มีปัญหา อุปสรรคในการกำหนดรหัสสายทาง ให้ขอคำแนะนำจากทางหลวงชนบท จังหวัด

รหัสสายทางดังกล่าวยังคงนำไปใช้ในการออกแบบป้ายจราจรในสายทางให้เหมาะสมและสอดคล้องกับป้ายแนะนำโครงการ (น-1) ป้ายหมายเลขทางหลวงท้องถิ่น (น-1/1) และหลักกิโลเมตรเพื่อให้สามารถทราบเส้นทางจุดหมายปลายทางและหน่วยงานอปท. ที่ดูแลเส้นทางสายนั้น ซึ่งมีป้ายชนิดต่างๆ ดังนี้

1. ตัวอย่างป้ายที่ใช้กับอปท. ลำดับที่ 1-9

ป้ายแนะนำโครงการ(น-1)

ป้ายหมายเลขทางหลวง (น1/1)

หลักกิโลเมตร

2. ตัวอย่างป้ายที่ใช้กับอปท. ลำดับที่ 10-99

ป้ายแนะนำโครงการ(น-1)

ป้ายหมายเลขทางหลวง (น1/1)

หลักกิโลเมตร

3. ตัวอย่างป้ายที่ใช้กับอปท. ลำดับที่ 100-999

ป้ายแนะนำโครงการ(น-1)

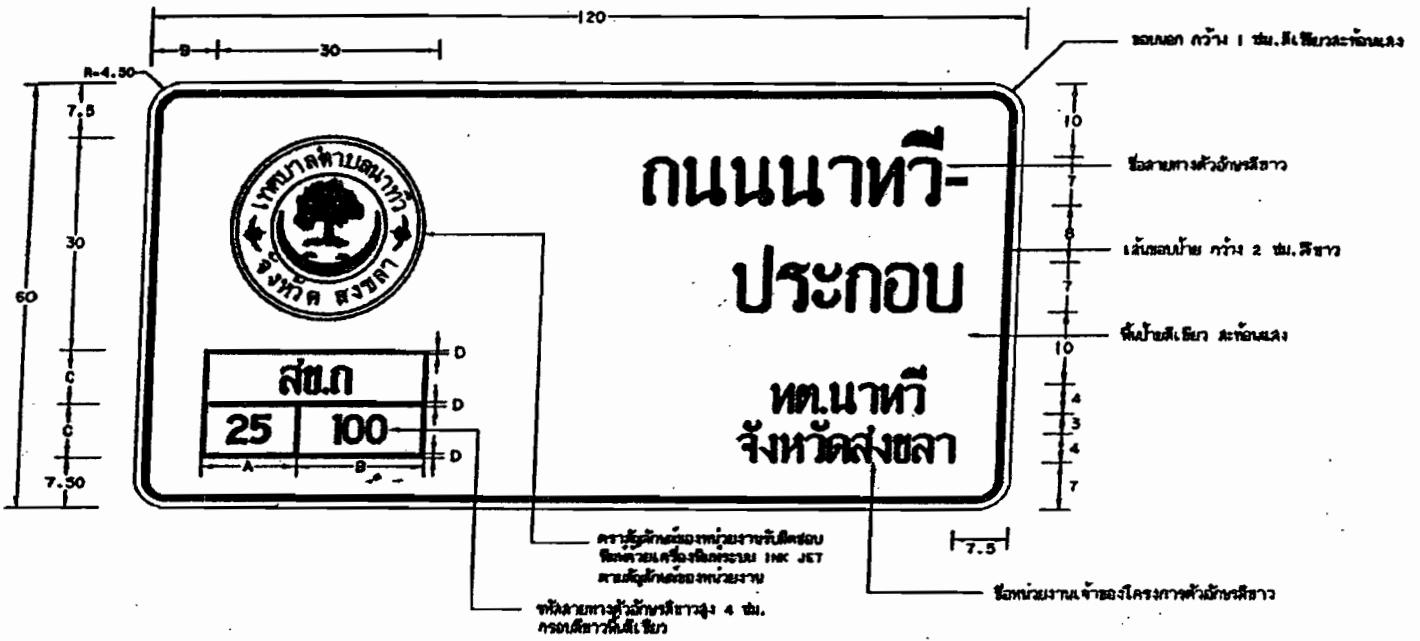
ป้ายหมายเลขทางหลวง (น1/1)

หลักกิโลเมตร

สำหรับรายละเอียดป้ายโครงการ (น-1) ป้ายหมายเลขทางหลวงท้องถิ่น (น-1/1) และหลักกิโลเมตรที่
 กว้างข้องกับรหัสสายทางหลวงท้องถิ่น เช่น ขนาดของป้าย เส้นขอบนอก เส้นขอบป้าย สีพื้นป้าย สีและตัวอักษร
 รวมถึงรายละเอียดของกรอบระบุรหัสสายทางหลวงท้องถิ่นมีรายละเอียด ดังนี้

(1) รายละเอียดป้ายโครงการ (น-1)

ตัวอย่างป้ายหมายเลขทางหลวงท้องถิ่น

น-1

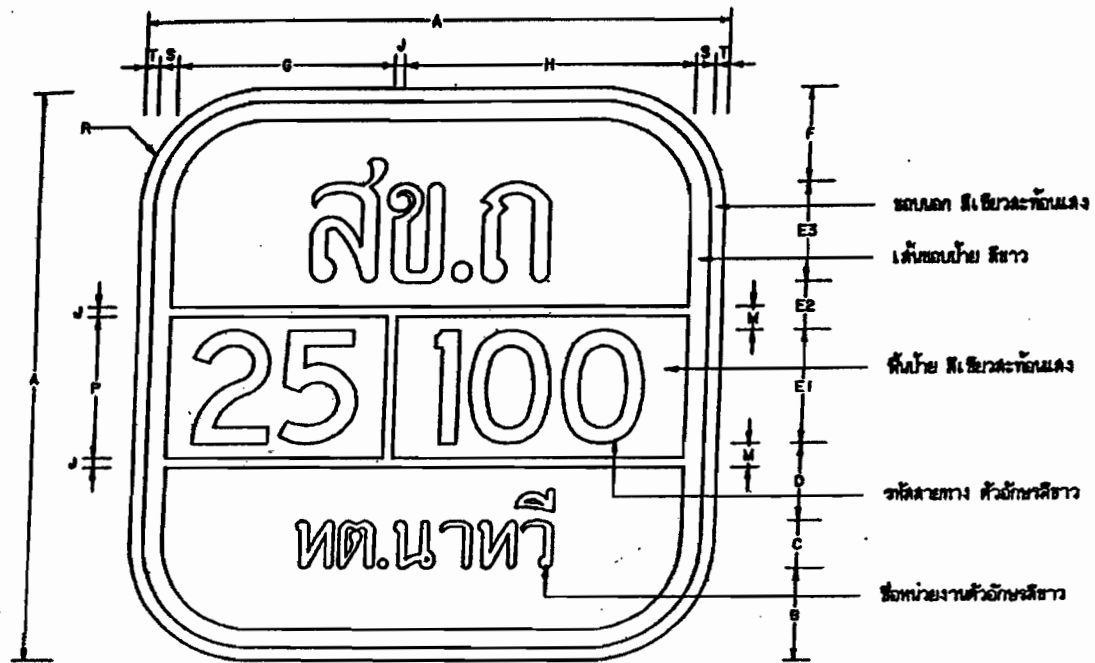
(กรณีติดตั้งป้ายในเขตทางของทางหลวงท้องถิ่น)

หน่วยเป็น เซนติเมตร

รายละเอียดของกรอบรหัสสายทางป้ายโครงการ น-1

ลำดับของ อปท.	ขนาด (ซม.)			
	A	B	C	D
1-9	10	20	7.50	1
10-99	12	18		
100-999	17	13		

2) รายละเอียดป้ายหมายเลขทางหลวงท้องถิ่น (น-1/1)

ตัวอย่างป้ายหมายเลขทางหลวงท้องถิ่น (กรณี อปท.ลำดับที่ 10-99)

น-1/1

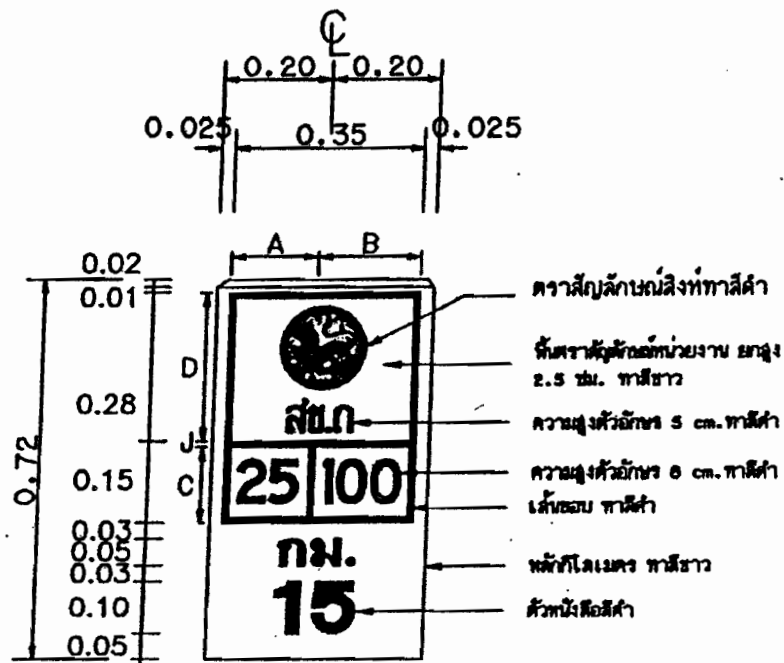
ตารางแสดงขนาดป้าย น-1/1

แบบ	ขนาด (ซม.)	วัดเป็นเซ็นติเมตร											
		A	B	C	D	E1	E2	E3	F	R	S	T	
1	60x60	60	10	5	8	12	5	10	10	13	2	1.5	
2	75x75	75	12	7	10	15	7	12	12	16	2.5	1.75	

ตารางแสดงขนาดของกรอบระบุเลขรหัสหลายทางของป้าย น-1/1

ลำดับของ อปท.	แบบ 1 ขนาด 60x60 ซม.					แบบ 2 ขนาด 75x75 ซม.				
	P	G	H	J	M	P	G	H	J	M
1-9		15	37				18.75	46.5	1.25	
10-99	15	22.5	29.5	1	2.5	20	28	37.25	1.25	3.75
100-999		26	26				32.7	32.55	1.25	

(3) รายละเอียดหลักกิโลเมตร (หลัก กม.)

รูปด้านหน้า

ตารางแสดงขนาดกรอบระบุเลขรหัสสายทางของหลักกิโลเมตร

ลำดับของ อปท.	A	B	C	D	จ
1-9	10	25	24	28	1
10-99	16	19			
100-999	19	16			

สำหรับรายละเอียดการใช้วัสดุ และการติดตั้งป้ายโครงการ (น-1) ป้ายหมายเลขทางหลวงท้องถิ่น (น-1/1) และหลักกิโลเมตร สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม ได้จากแบบมาตรฐานงานทางสำหรับ อปท. ของกรมทางหลวงชนบทหรือจาก Website ของสำนักส่งเสริมการพัฒนาทางหลวงท้องถิ่น กรมทางหลวงชนบท <http://localroaddev.drr.go.th>

ชั้นความเร็ว (ถ้ามี)

ที่

(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ)

(วัน เดือน ปี)

เรื่อง ขอลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

ด้วย(๑)ได้ดำเนินการ

ก่อสร้าง/ได้รับถ่ายโอน ถนนสาย

จาก.กม.ถึง.กม.ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัดระยะทาง.....กิโลเมตร ประเภทผิวจราจร.....(๒).....

ขอลงทะเบียนโครงการดังกล่าวเป็นทางหลวงท้องถิ่น ตามมาตรา 13 (3) แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม โดยตรงพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 พร้อมนี้ได้แนบรายละเอียดเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

แผนที่แนวเส้นทาง มาตรฐาน 1:4,000 1 : 50,000 อื่นๆ.....

รายละเอียดของเส้นทาง

บัญชีเอกสารแสดงสิทธิในแนวเขตทาง

สำเนาหนังสือให้ หรือสละการครอบครองสิทธิในที่ดินหรือหนังสืออุทิศที่ดินเพื่อเป็นทางสาธารณประโยชน์ของเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครอง

หนังสือรับรองของนายก อบท. ที่รับรองแนวเขตทางเพื่อเป็นทางสาธารณประโยชน์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ต่อไป

(ลงชื่อ)(๓).....ผู้เสนอลงทะเบียน

(.....)

(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

(๑) ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) หมายถึง ผิวจราจรคอนกรีต หรือ ลาดยาง หรือ ลูกรัง

(๓) นายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบการลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น

ชื่อ เส้นทางสาย.....

จาก.กม.ถึง. กม.ตำบล.....จังหวัด.....

ระยะทาง.....กิโลเมตร.....ผิวจราจรประเภท.....ผิวจราจรกว้าง.....เมตร

ไหล่ทาง/ทางเท้า กว้าง.....เมตร...เขตทางกว้าง.....เมตร...อื่นๆ.....(๑).....

หน่วยงานเจ้าของโครงการ.....

ผลการตรวจสอบและความเห็นประกอบการพิจารณา		คำสั่ง
☐ เป็นไปตามประกาศ กรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของ ทางหลวงท้องถิ่น ฯลฯ ข้อ.....ทุกประการ.....	☐ ไม่เป็นไปตามประกาศ กรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของ ทางหลวงท้องถิ่น ฯลฯ ข้อ.....ดังนี้.....	ให้ลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น ชั้นที่.....ได้ (ลงชื่อ)..... (.....) ผู้ว่าราชการจังหวัด (วันที่).....
☐ ควรรับลงทะเบียน เป็นทางหลวงท้องถิ่น ชั้นที่..... รหัสสายทาง..... หมายเหตุ.....(๒).....	☐ ไม่ควรรับลงทะเบียน เหตุผล.....	การลงทะเบียน ได้ลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่น ชั้นที่..... เสร็จเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่วันที่..... (ลงชื่อ).....(๔)..... (.....) (ตำแหน่ง).....ท้องถิ่นจังหวัด..... (วันที่).....
	(ลงชื่อ).....(๓)..... (.....) (ตำแหน่ง)...ทางหลวงชนบทจังหวัด... (วันที่).....	

หมายเหตุ

(๑) หมายถึง รายละเอียดอื่นๆ เช่น ชุมชนหนาแน่น มีท่อระบายน้ำสองข้างทาง

(๒) หมายถึง เหตุผลที่ควรชี้แจงหากไม่เป็นไปตามประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่องมาตรฐานและลักษณะของทางหลวงท้องถิ่น ฯลฯ แต่เห็นควรให้รับลงทะเบียนไว้

(๓) หมายถึง ทางหลวงชนบทจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง

(๔) หมายถึง ท้องถิ่นจังหวัด

รายละเอียดเส้นทางที่ลงทะเบียน

ให้กรอกข้อความ และภาครื่องหมายถูกในช่อง ให้ครบถ้วนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
ลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น

1. ชื่อสายทาง.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....ระยะทาง.....กิโลเมตร

2. ลักษณะของสายทาง

2.1 จุดเริ่มต้นสายทาง..... พิกัด N.....E.....(ถ้ามี)

2.2 จุดสิ้นสุดสายทาง..... พิกัด N.....E.....(ถ้ามี)

ช่วงที่	เขตทาง (ม.)	ระยะทาง (กม.)	ผิวจราจร		ไหล่ทาง		ทางเท้า		หมายเหตุ
			ประเภท	กว้าง (ม.)	ประเภท	กว้าง (ม.)	ประเภท	กว้าง(ม.)	

3. ก่อสร้างแล้วเสร็จปี พ.ศ.

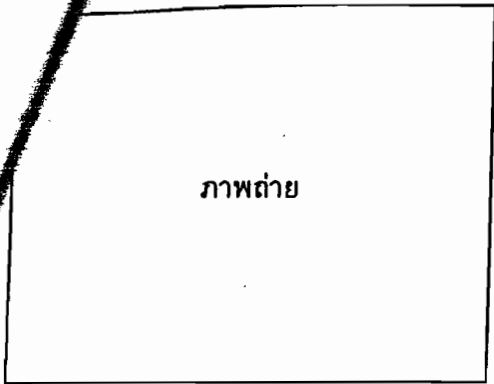
4. ทางระบายน้ำ หรือท่อระบายน้ำข้างทาง มีความยาว เมตร ไม่มี

5. แหล่งชุมชนพักอาศัยสองข้างทาง (1 แห่ง หนาแน่นไม่น้อยกว่า 20 หลังคาเรือน) แห่ง

6. ภาพถ่ายประกอบ

6.1 เส้นทางที่มีความยาวน้อยกว่า 1.00 กม. ให้แนบภาพถ่ายจุดเริ่มต้นโครงการ จุดสิ้นสุดโครงการ และสภาพสายทางโดยทั่วไป รวมจำนวนไม่น้อยกว่า 3 รูป

6.2 เส้นทางที่มีความยาวมากกว่า 1.00 กม. ขึ้นไป ให้แนบภาพถ่ายจุดเริ่มต้นโครงการ จุดสิ้นสุดโครงการ และสภาพทั่วไปทุกช่วง กม. อย่างน้อย กม. ละ 1 รูป

กม.+.....
(จุดเริ่มต้นโครงการ)

กม.+.....

กม.+.....

กม.+.....

กม.+.....

กม.+.....
(จุดสิ้นสุดโครงการ)

(ลงชื่อ) ผู้ให้ข้อมูลสายทางของ อปท.
(.....)

หนังสืออุทกที่ดิน

เขียนที่.....

วันที่เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปีอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ชอย.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ตกลงยินยอมอุทกทรัพย์สิ้นข้าพเจ้า

เพื่อเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังต่อไปนี้

1. ข้าพเจ้าตกลงยินยอมอุทกที่ดิน โฉนดที่ดิน/น.ส.3 ก/น.ส.3/ส.ค.1 เลขที่.....

ระวาง.....เลขที่ดิน.....หน้าสำรวจ.....

ตั้งอยู่ที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ให้กับ.....เป็นจำนวนเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

ตามแผนที่แสดงเนื้อที่ดินส่วนที่อุทกให้โดยสังเขปแนบท้ายหนังสือนี้เพื่อการสร้างโครงการ.....

2. ข้าพเจ้าจะไม่เรียกร้องค่าตอบแทน และ/หรือ ค่าเสียหายใดๆ จากทางราชการทั้งสิ้นเพื่อเป็นหลักฐานข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....ผู้อุทก

(.....)

(ลงชื่อ).....สามี/ภรรยา

(.....)ผู้ให้ความยินยอม

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ

ในกรณีผู้อุทกที่ดินมีคู่สมรส ให้คู่สมรสลงลายมือชื่อให้ความยินยอมให้หนังสือด้วย

หนังสือรับรองแนวเขตทางสาธารณประโยชน์

หน่วยงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่หน่วยงาน.....ได้ดำเนินการก่อสร้างเส้นทางในเขตพื้นที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ตามรายละเอียดดังนี้

ลำดับที่	ชื่อสายทาง	ระยะทาง (กม.)	ผิวจราจรกว้าง (ม.)					รัศมีเขตทางจาก ศูนย์กลางถนน (ม.)	เขตทาง กว้าง (ม.)	หมายเหตุ
			คสล.	ลาดยาง	ลูกรัง	ทางเท้า	ไหล่ทาง			

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....ขอรับรองว่าเส้นทางสายดังกล่าวข้างต้นได้ใช้
เป็นทางสาธารณประโยชน์ และยินยอมให้ดำเนินการขอลงทะเบียนเป็นทางหลวงท้องถิ่นต่อไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๒๓๒

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม.๑๐๓๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๐๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหายเดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. คำอธิบายพิกัดน้ำหนักบรรทุกของรถบรรทุกแต่ละชนิดในรูปแบบ Power Point

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีหนังสือถึงจังหวัดให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดทำประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น เรื่องห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่กำหนดในเขตรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมทางหลวงชนบทว่า จากการไปถ่ายทอดความรู้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องบทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น และบทบาทอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานทางหลวงท้องถิ่น ได้พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ ยังไม่มีการออกประกาศกำหนดพิกัดน้ำหนักบรรทุกของยานพาหนะ ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ทำให้ไม่สามารถตรวจจับยานพาหนะบรรทุกน้ำหนักเกินได้ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สายทางที่อยู่ในความรับผิดชอบเป็นอย่างมาก จึงขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำประกาศกำหนดพิกัดน้ำหนักบรรทุกของยานพาหนะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขึ้น

อนึ่ง โดยหลักการในการออกประกาศในเรื่องนี้ทุกหน่วยงานจะต้องกำหนดพิกัดน้ำหนักบรรทุกของยานพาหนะให้เท่ากัน ซึ่งในปัจจุบันประกาศเรื่องนี้ของกรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบทได้มีการกำหนดพิกัดน้ำหนักบรรทุกของยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI TRAILER) และยานพาหนะ ชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) เพิ่มขึ้นจากร่างประกาศเดิมที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำประกาศ จึงเป็นการสมควรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้จัดทำประกาศในเรื่องดังกล่าวให้เป็นแนวทางเดียวกันกับกรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท ตามร่างประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นตามสิ่งที่ส่งมาด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ออกประกาศกำหนดพิกัดน้ำหนักบรรทุกของยานพาหนะ ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๐.๓/ว ๐๖๒ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ แล้ว ให้ดำเนินการออกประกาศฯ ใหม่ เพื่อให้พิกัดน้ำหนักบรรทุกของยานพาหนะเป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ

๒. กรณีองค์กร...

๒. กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ออกประกาศกำหนดพิกัดน้ำหนักรบรรทุกของยานพาหนะ ให้เร่งดำเนินการออกประกาศเพื่อใช้บังคับ

๓. ให้จังหวัดนำร่างประกาศกำหนดพิกัดน้ำหนักรบรรทุกของยานพาหนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติโดยเร็ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ ผลเป็นประการใดขอให้รายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวุฒิชัย วงศ์นิติกร)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักพัฒนาระบบรูปแบบและโครงสร้าง
ส่วนส่งเสริมการกระจายอำนาจ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ต่อ ๒๓๖๒, ๒๓๖๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๖๕๕๖

-ร่าง-

ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น..... (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก
หรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย
เดินบนทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) โดยอนุมัติผู้ว่า
ราชการจังหวัด..... จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ประกาศผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) ฉบับนี้ไม่ใช่
บังคับ บนสะพานหรือถนนที่ติดตั้งป้ายบังคับ "จำกัดน้ำหนัก" กำหนดไว้โดยเฉพาะเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดา กฎ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในประกาศ
ฉบับนี้หรือซึ่งขัดแย้งกับประกาศฉบับนี้ และให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่า
ที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำให้ทางหลวงเสียหาย เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขต
ความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) ตามข้อกำหนดดังนี้

หมวด ๑

ข้อกำหนดน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลายานพาหนะ
ที่ใช้เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

ส่วนที่ ๑

ยานพาหนะชนิดรถเดี่ยว (SINGLE UNIT)

ข้อ ๕ ยานพาหนะที่มี ๒ เพลา ๔ ล้อ ยาง ๔ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ใช้ยางเดี่ยว
ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ไม่เกิน ๗,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก
ไม่เกิน ๘,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๖ ยานพาหนะที่มี ๒ เพลา ๔ ล้อ ยาง ๖ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ใช้ยางคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่นๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๒) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๗ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๖ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่นๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๘ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) เพลาคู่ท้ายเพลาใดเพลาหนึ่งใช้ยางเดี่ยวอีกเพลาหนึ่งใช้ยางคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้าย ไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่นๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๑,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๙ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๐ ยานพาหนะที่มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ใช้ยางคู่

(๑) ยานพาหนะประเภทที่ใช้สำหรับขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ยานพาหนะชนิดอื่นๆ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ ๓) ไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๑,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๑ ยานพาหนะที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๘ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยวต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๓,๐๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๒ ยานพาหนะที่มี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม

ส่วนที่ ๒

ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI-TRAILER)

ข้อ ๑๓ ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วง (SEMI-TRAILER) แล้วต้องมีน้ำหนักลงเพลาหรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒

ตัวรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้

(๑) ชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลาไม่เกิน ๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลาไม่เกิน ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม

(๓) ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๑๓,๐๐๐ กิโลกรัม

(๔) ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม

(๕) ชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลา รวมไม่เกิน ๒๕,๕๐๐

กิโลกรัมและระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) กับศูนย์กลางของเพลาที่ ๑ ของตัวรถกึ่งพ่วงต้องไม่น้อยกว่า ๘ เมตร

ข้อ ๑๔ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI-TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูง มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และ ตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ที่จดทะเบียนรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๓ ให้ได้รับการยกเว้นการใช้บังคับข้อกำหนดระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) กับศูนย์กลางของเพลาที่ ๑ ของตัวรถกึ่งพ่วงต้องไม่น้อยกว่า ๘ เมตร

ความในข้อนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

ข้อ ๑๕ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI-TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูง มี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ที่ได้จดทะเบียนรถตามกฎหมายว่าด้วยการ

ขนส่งทางบกตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ตัวรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๑๖ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI-TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ขาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ที่จดทะเบียนรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๓ และมีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) กับศูนย์กลางของเพลาที่ ๑ ของตัวรถกึ่งพ่วงต่ำกว่า ๘ เมตร ตัวรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกดังนี้

(๑) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๗ เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๘ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๗ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๓) ตัวรถลากจูง และตัวรถกึ่งพ่วงที่มีระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) ตั้งแต่ ๔.๕ เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๖ เมตร ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ กิโลกรัม

ความในข้อนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๑๗ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI-TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๕ เพลา ๘ ล้อ ขาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยวและเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ตัวรถลากจูงและรถกึ่งพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ส่วนที่ ๓

ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)

ข้อ ๑๘ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาหรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒

ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาดังนี้

(๑) ชนิดเพลาหน้าและเพลาท้ายเป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว น้ำหนักลงเพลาไม่เกินเพลาละ ๗,๐๐๐ กิโลกรัม

(๒) ชนิดเพลาหน้าและเพลาท้ายเป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางคู่ น้ำหนักลงเพลาไม่เกินเพลาละ ๑๑,๐๐๐ กิโลกรัม และระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเพลาหน้ากับศูนย์กลางเพลาลังต้องไม่น้อยกว่า ๔.๓๐ เมตร

ข้อ ๑๙ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๐ เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ และตัวรถพ่วงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้าใช้ยางคู่ เพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาหน้าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อพ่วงกับตัวรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า ๘.๑๕ เมตร

ตัวรถลากจูง และตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่งต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๓,๐๐๐ กิโลกรัม

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่งต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๒๐ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ประเภทตัวรถลากจูงมี ๔ เพลา ๘ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ ๑ และเพลาที่ ๒) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ ๓ และเพลาที่ ๔) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถพ่วงมี ๓ เพลา ๖ ล้อ ยาง ๑๒ เส้น ชนิดเพลาหน้าใช้ยางคู่ เพลาท้าย (เพลาที่ ๒ และเพลาที่ ๓) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ตัวรถลากจูงต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักลงเพลาหน้าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน ๑๘,๐๐๐ กิโลกรัม ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อพ่วงกับตัวรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า ๘.๑๕ เมตร

ตัวรถลากจูง และตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่งต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๓,๐๐๐ กิโลกรัม

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่งต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ให้ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่ง เมื่อเดินบนสะพานต้องเว้นระยะห่างจากรถพ่วง (FULL TRAILER) ที่เดินรอลอยู่ข้างหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร ทั้งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

ข้อ ๒๑ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๓,๐๐๐ กิโลกรัม

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงตามวรรคหนึ่ง ต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๕๐,๕๐๐ กิโลกรัม

ข้อ ๒๒ ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ต้องประกอบด้วยรถลากจูง ๑ คัน และตัวรถพ่วง ๑ คันเท่านั้น จะพ่วงยานพาหนะอื่นได้อีกไม่ได้

หมวด ๒

ข้อกำหนดอื่น

ข้อ ๒๓ ห้ามมิให้ยานพาหนะดังต่อไปนี้เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

(๑) ยานพาหนะที่มีลักษณะของเพลลา หรือล้อ หรือยาง แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๒) ยานพาหนะที่ขนส่งสิ่งของจำนวนหนึ่งหน่วยต่อเที่ยว ซึ่งโดยสภาพของสิ่งนั้นไม่อาจแยกจากกัน ได้เว้นแต่จะทำลายหรือทำให้เปลี่ยนแปลงรูปทรงหรือสภาพ เช่น เครื่องจักรหนัก ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีต หม้อแปลงไฟฟ้าขนาดใหญ่ โดยเป็นการขนส่งเฉพาะกาลและยานพาหนะนั้นมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๓) ยานพาหนะที่ติดตั้ง เครื่องจักร เครื่องกล และมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๔) ยานพาหนะที่โดยสภาพมีลักษณะเป็นเครื่องจักร เครื่องกล เช่น รถขุด รถดัก และมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก หรือน้ำหนักลงเพลลาเกินกว่าที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

(๕) ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วงที่ประกอบด้วยรถพ่วงมากกว่า ๑ คันขึ้นไป ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) ในการอนุญาตผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น ในเขตความรับผิดชอบของ (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ) มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและมาตรการที่จำเป็นเพื่อรักษาทางหลวง

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

(.....)

นายก (ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

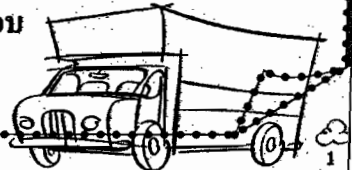
ในฐานะผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น
ในเขตรับผิดชอบของ...(ชื่อ อปท. ที่ออกประกาศ)

คำอธิบายพิกัดน้ำหนักบรรทุก

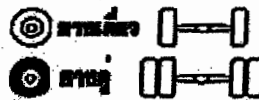
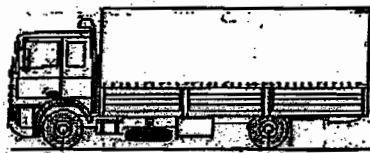
ตาม

ร่างประกาศของผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่น
เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก น้ำหนักบรรทุก
หรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนด หรือโดยที่ยานพาหนะนั้นอาจทำ
ให้ทางหลวงเสียหาย เดินบนทางหลวงท้องถิ่นในเขต
ความรับผิดชอบของ (ชื่อ...อปท.)

พร้อมภาพประกอบ

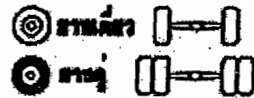
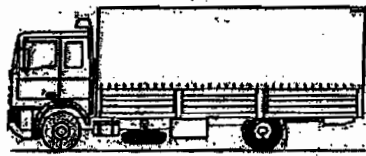

ข้อ 5 ยานพาหนะชนิดเดี่ยว (SINGLE UNIT)

ยานพาหนะชนิดที่มี 2 เพลา 4 ล้อ ยาง 4 เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ 2)
ใช้ยางเดี่ยว ต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ 2) ไม่เกิน 7,000 กิโลกรัม
หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 9,500 กิโลกรัม

ข้อ 6 ยานพาหนะชนิดเดี่ยว (SINGLE UNIT)

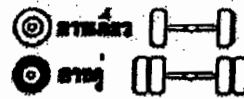
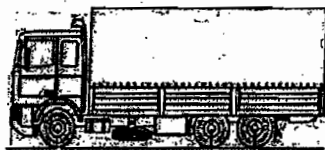

ยานพาหนะชนิดที่มี 2 เพลา 4 ล้อ ยาง 6 เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ 2) ใช้ยางคู่
ต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้

- (1) สำหรับรถขนส่งผู้โดยสารต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ 2) ไม่เกิน 11,000 กิโลกรัม
- (2) สำหรับยานพาหนะชนิดอื่นๆต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ 2) ไม่เกิน 11,000 กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 15,000 กิโลกรัม

3

ข้อ 7 ยานพาหนะชนิดเดี่ยว (SINGLE UNIT)

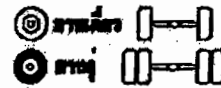
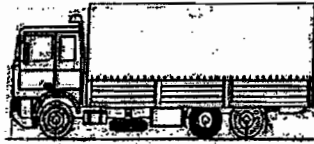

ยานพาหนะชนิดที่มี 3 เพลา 6 ล้อ ยาง 6 เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) เป็นเพลาคู่
(TANDAM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว ต้องมีน้ำหนักลงเพลา ดังนี้

- (1) สำหรับรถขนส่งผู้โดยสารต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) ไม่เกิน 13,000 กิโลกรัม
- (2) สำหรับยานพาหนะชนิดอื่นๆต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) ไม่เกิน 13,000 กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 18,000 กิโลกรัม

4

ข้อ 8 ยานพาหนะชนิดเดี่ยว (SINGLE UNIT)

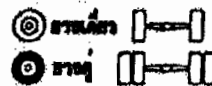
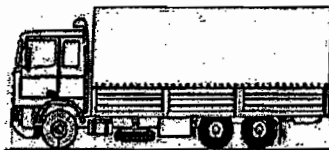

ยานพาหนะชนิดที่มี 3 เพลา 6 ล้อ ยาง 8 เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) เป็นเพลาคู่ (TANDAM AXLE) เพลาคู่ท้ายเพลาใดเพลาหนึ่งไว้ข้างเดียวอีกเพลาหนึ่งไว้ข้างคู่ ต้องมีน้ำหนักลงพลา ดังนี้

- (1) สำหรับรถขนส่งผู้โดยสารต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน 16,500 กิโลกรัม
- (2) สำหรับยานพาหนะชนิดอื่นๆต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน 16,500 กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 21,500 กิโลกรัม

5

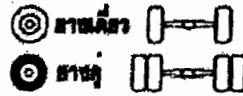
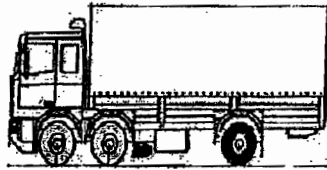
ข้อ 9 ยานพาหนะชนิดเดี่ยว (SINGLE UNIT)

> ยานพาหนะชนิดที่มี 3 เพลา 6 ล้อ ยาง 10 เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) เป็นเพลาคู่ (TANDAM AXLE) ใ้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน 20,000 กิโลกรัมหรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 25,000 กิโลกรัม

6

ข้อ 10 ยานพาหนะชนิดเดี่ยว (SINGLE UNIT)

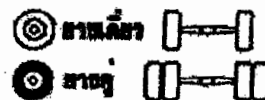
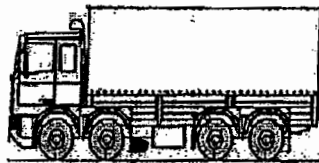

ยานพาหนะชนิดที่มี 3 เพลา 6 ล้อ ยาง 8 เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ 1 และเพลาที่ 2) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ 3) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงพลา ดังนี้

- (1) สำหรับรถขนส่งผู้โดยสารต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย(เพลาที่ 3) ไม่เกิน 11,000 กิโลกรัม
- (2) สำหรับยานพาหนะชนิดอื่นๆต้องมีน้ำหนักลงเพลาท้าย(เพลาที่ 3) ไม่เกิน 11,000 กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 21,000 กิโลกรัม

7

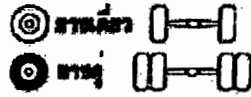
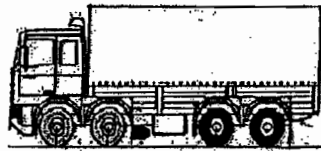
ข้อ 11 ยานพาหนะชนิดเดี่ยว (SINGLE UNIT)

> ยานพาหนะชนิดที่มี 4 เพลา 8 ล้อ ยาง 8 เส้น ชนิดเพลาหน้า(เพลาที่ 1 และเพลาที่ 2) เป็นเพลาเดี่ยว และเพลาท้าย(เพลาที่ 3 และเพลาที่ 4)เป็นเพลาคู่(TANDAM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน 13,000 กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 23,000 กิโลกรัม

8

ข้อ 12 ยานพาหนะชนิดเดี่ยว (SINGLE UNIT)

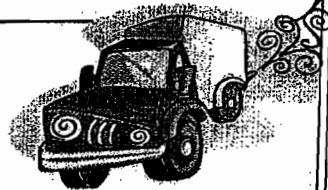

> ยานพาหนะชนิดที่มี 4 เพลา 8 ล้อ ยาง 12 เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ 1 และเพลาที่ 2) เป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว และเพลาท้าย (เพลาที่ 3 และเพลาที่ 4) เป็นเพลาคู่ (TANDAM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน 20,000 กิโลกรัม หรือน้ำหนักยานพาหนะรวม น้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 30,000 กิโลกรัม

9

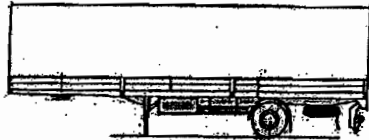
ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI-TRAILER)

ข้อ 13 วรรคหนึ่ง “ตัวรถลากจูงเมื่อประกอบกับตัวรถกึ่งพ่วงแล้ว ต้องมีน้ำหนักลงเพลาหรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทในข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 และข้อ 12 ”

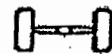

10

ข้อ 13 (1) ตั๋วรถกึ่งพ่วง

ยานยนต์

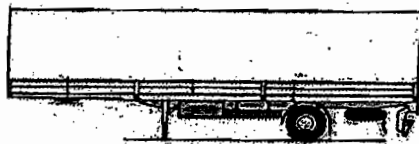

ชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว ต้องมีน้ำหนักลงเพลา ไม่เกิน 7,000 กิโลกรัม

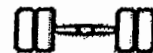

11

ข้อ 13 (2) ตั๋วรถกึ่งพ่วง

ยานยนต์

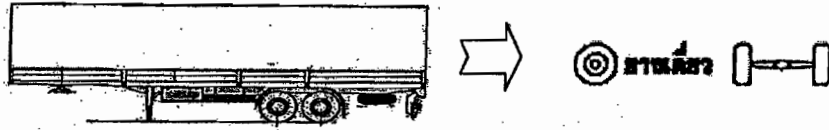

ชนิดเพลาเดี่ยวใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาไม่เกิน 11,000 กิโลกรัม

12

ข้อ 13 (3) ตั๋วรถกึ่งพ่วง

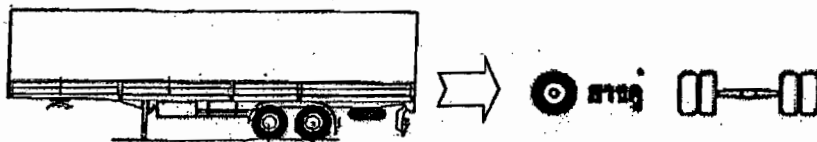

ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางเดี่ยว ต้องมีหนักลงเพลา
รวมไม่เกิน 13,000 กิโลกรัม

13

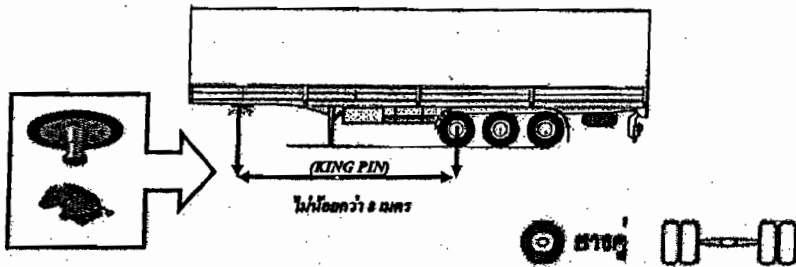
ข้อ 13 (4) ตั๋วรถกึ่งพ่วง

ชนิดเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ ต้องมีหนักลง
เพลา รวมไม่เกิน 20,000 กิโลกรัม

14

ข้อ 13 (5) ตัวรถกึ่งพ่วง

- > ชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้อย่างคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลารวมไม่เกิน 25,500 กิโลกรัม
- > ระยะห่างระหว่างสลักพ่วง (KING PIN) กับศูนย์กลางเพลาของเพลาที่ 1 ของตัวรถกึ่งพ่วงต้องไม่น้อยกว่า 8 เมตร

15

ข้อ 14 ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI TRAILER)

- > ตัวรถลากจูงมี 3 เพลา 6 ล้อ ยาง 18 นิ้ว ชนิดเพลาทแยง (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้อย่างคู่ (ดูข้อ 9.) ตัวรถกึ่งพ่วงมีชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้อย่างคู่ (ดูข้อ 13(5)) ที่ออกเขียนฯ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553 มีระยะห่างสลักพ่วง (KING PIN) ต่ำกว่า 8 เมตร ก็ได้ แต่ทั้งนี้ ให้อำนาจใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2557 (พรรคสอง) มธช
- > ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุก ดังนี้
 - (1) ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงที่มีระยะห่างสลักพ่วงฯ ตั้งแต่ 7 เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง 8 เมตร ต้องมีน้ำหนักฯ ไม่เกิน 49,000 กก.
 - (2) ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงที่มีระยะห่างสลักพ่วงฯ ตั้งแต่ 6 เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง 7 เมตร ต้องมีน้ำหนักฯ ไม่เกิน 47,000 กก.
 - (3) ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงที่มีระยะห่างสลักพ่วงฯ ตั้งแต่ 4.5 เมตรขึ้นไปแต่ไม่ถึง 6 เมตร ต้องมีน้ำหนักฯ ไม่เกิน 45,000 กก. (ตามข้อ 16.)

16

ข้อ 15 ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI TRAILER)

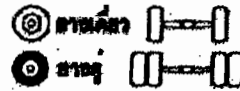
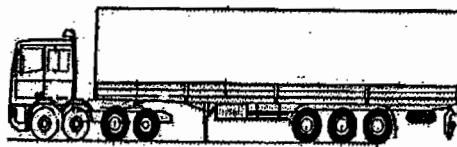
ยานพาหนะชนิดรถลากจูงตามข้อ 9. และรถกึ่งพ่วงตามข้อ 13(5) (SEMI TRAILER)
ที่จดทะเบียนฯ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 เป็นต้นไป ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงต้องมี
น้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 50,500 กิโลกรัม

****หมายเหตุ**** ทั้งนี้ ข้อ 15 มิได้กำหนดระยะห่างสลักพ่วง (KING PIN) ไว้ จึงต้องอยู่ในบังคับ
ตามข้อ 13(5) คือ ต้องไม่น้อยกว่า 8 เมตร

17

ข้อ 17 ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถกึ่งพ่วง (SEMI TRAILER)

ตัวรถลากจูงมี 4 เพลา 8 ล้อ ยาง 12 เส้น ชนิดเพลาหน้า (เพลาที่ 1 และเพลาที่ 2) เป็นเพลาเดี่ยว
ใช้ยางเดี่ยวและ เพลาท้าย (เพลาที่ 3 และเพลาที่ 4) เป็นเพลาคู่ (TANDAM AXLE) ใช้ยางคู่
(ลูข้อ 12) ตัวรถกึ่งพ่วงเป็นชนิดสามเพลา (TRIDEM AXLE) ใช้ยางคู่ (ลูข้อ 13 (5))

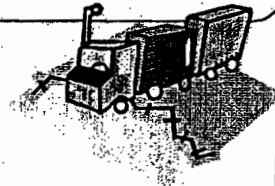
ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 50,500 กิโลกรัม

****หมายเหตุ**** ทั้งนี้ ข้อ 17. ตัวรถกึ่งพ่วงมิได้กำหนดระยะห่างสลักพ่วง (KING PIN) ไว้
จึงต้องอยู่ในบังคับตามข้อ 13(5) คือ ต้องไม่น้อยกว่า 8 เมตร

18

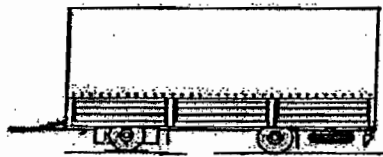
ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)

ข้อ 18 วรรคหนึ่ง “ ตัวยานพาหนะต้องมีน้ำหนักลงเพลา หรือน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้สำหรับยานพาหนะแต่ละประเภทใน ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 และข้อ 12 ”

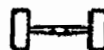

19

ข้อ 18 (1) ตัวยานพ่วง

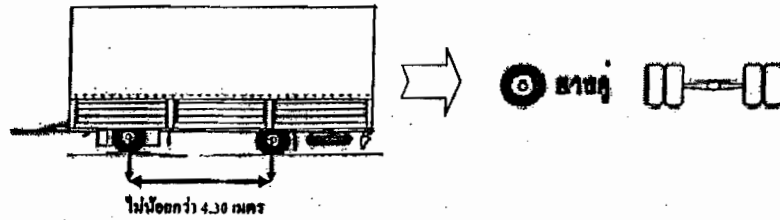
◎ สายเคเบิล

ชนิดเพลาหน้าและเพลาท้ายเป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางเดี่ยว ต้องมีน้ำหนักลงเพลาไม่เกินเพลาละ 7,000 กิโลกรัม

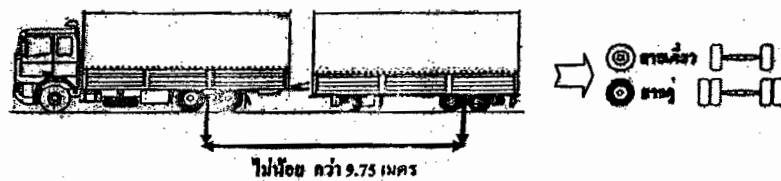
20

ข้อ 18 (2) ตั๋วรถพ่วง

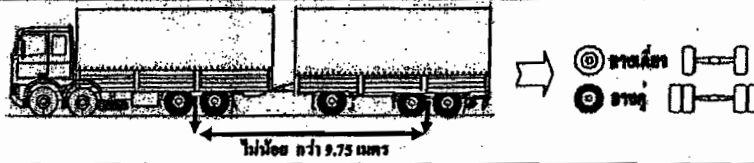
- ชนิดเพลาหน้าและเพลาท้ายเป็นเพลาเดี่ยวใช้ยางคู่ ต้องมีน้ำหนักลงเพลาไม่เกินเพลาละ 11,000 กิโลกรัม
- ระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเพลาหน้ากับศูนย์กลางเพลาหลังต้องไม่น้อยกว่า 4.30 เมตร

ข้อ 19 ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)

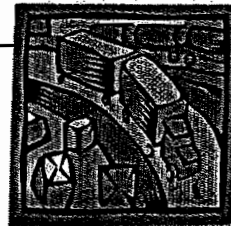
- ตัวรถลากจูงมี 3 เพลา 6 ล้อ ซาง 10 เส้น ชนิดเพลาท้าย (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่ มีน้ำหนักลงเพลาคู่ท้ายไม่เกิน 20,000 กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 25,000 กิโลกรัม (ดูข้อ 9)
- ตัวรถพ่วงมี 3 เพลา 6 ล้อ ซาง 12 เส้น ชนิดเพลาหน้าใช้ยางคู่เพลาท้าย (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้ยางคู่หน้าหนักของเพลาหน้าไม่เกิน 10,000 กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักของเพลาคู่ท้ายไม่เกิน 18,000 กิโลกรัม
- ตัวรถพ่วงเมื่อนำมาต่อกับตัวรถลากจูง มีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาคู่ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า 9.75 เมตร
- ทั้งนี้ มีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกต้องไม่เกิน 53,000 กิโลกรัม ใช้บังคับนับแต่วันที่ประกาศ 1 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555 และตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป ตัวรถลากจูงและตัวรถพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 50,500 กิโลกรัม (วรรคสามและตามข้อ 21 วรรคสอง)

ข้อ 20 ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER)

- > ดัวยรถลากจูงมี 4 เพลา 8 ล้อ ยาว 12 เมตร เพลาหน้า (เพลาที่ 1 และเพลาที่ 2) เป็นเพลาเดี่ยวใช้วางเค้นขบวนและเพลาท้าย (เพลาที่ 3 และเพลาที่ 4) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้วางตู้ นำหนักของเพลาตู้ท้ายไม่เกิน 20,000 กิโลกรัมหรือนำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 30,000 กิโลกรัม (จุดข้อ 12)
- > ดัวยรถพ่วงมี 3 เพลา 6 ล้อ ยาว 12 เมตร ชนิดเพลาหน้าใช้วางตู้และเพลาท้าย (เพลาที่ 2 และเพลาที่ 3) เป็นเพลาคู่ (TANDEM AXLE) ใช้วางตู้ นำหนักของเพลาหน้าไม่เกิน 10,000 กิโลกรัม หรือมีน้ำหนักของเพลาตู้ท้ายไม่เกิน 18,000 กิโลกรัม
- > ดัวยรถพ่วงเมื่อนำมาต่อกับดัวยรถลากจูงต้องมีระยะห่างระหว่างกึ่งกลางเพลาตู้ท้ายของรถลากจูงถึงกึ่งกลางเพลาตู้ท้ายของรถพ่วงไม่น้อยกว่า 9.75 เมตร
- > ดัวยรถลากจูงและดัวยรถพ่วงต้องมีน้ำหนักยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 53,000 กิโลกรัม (วรรคสอง) ทั้งนี้ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555 และตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป ดัวยรถลากจูงและดัวยรถพ่วงต้องมีน้ำหนัก ยานพาหนะรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน 58,500 กิโลกรัม (วรรคสามและตามข้อ 21 วรรคสอง)
- > เมื่อเดินบนสะพานต้องเว้นระยะห่างจากรถพ่วงที่เดินอยู่ด้านหน้าไม่น้อยกว่า 200 เมตร ทั้งนี้ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2554 (วรรคสี่)

ข้อ 22. “ยานพาหนะชนิดรถลากจูงและรถพ่วง (FULL TRAILER) ต้องประกอบด้วยรถลากจูง 1 คัน และดัวยรถพ่วง 1 คันเท่านั้น จะพ่วงพาหนะอื่นใดอีกไม่ได้”

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/ว (ท) ๖๗๙

เลขรับ	๐ ๒ ๕
วันที่	18 ก.พ. 2557
เวลา	

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง การส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๔/ว ๑๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ.....10013.....
วันที่ 18 ก.พ. 2557
เวลา.....น.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างการวางแผนเอกสาร การพับ และการพิมพ์แบบแนบท้าย
ราชกิจจานุเบกษา ประเภท ก ฉบับกฤษฎีกา จำนวน ๒ ฉบับ

ตามที่ได้แจ้งหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเรื่องไปประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาดำเนินการตามหนังสืออ้างถึง ๑ และได้เปลี่ยนแปลงจำนวนเอกสารแนบท้าย
ที่หน่วยงานเจ้าของเรื่องต้องจัดพิมพ์และจัดส่งไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาดำเนินการตามหนังสือ
อ้างถึง ๒ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันจำนวนการพิมพ์
ราชกิจจานุเบกษา ประเภท ก ฉบับกฤษฎีกา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้เปลี่ยนแปลงไป
มีผลกระทบต่อจำนวนแบบพิมพ์หรือแผนที่แนบท้ายที่หน่วยงานเจ้าของเรื่องต้องจัดส่งไป
พร้อมกับเรื่องที่จะส่งไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกอบกับหลักเกณฑ์และแนวทาง
ปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้แจ้งเวียนให้หน่วยงานต่าง ๆ
ถือปฏิบัติมาเป็นระยะเวลานานแล้ว ทำให้ยากแก่การตรวจค้นและทำความเข้าใจ จึงขอยกเลิก
ตามหนังสืออ้างถึง ๑ และ ๒ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเรื่อง
ไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาขึ้นใหม่ ดังนี้

๑. การส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ดำเนินการดังนี้

๑.๑ หนังสือนำเสนอเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีไปถึง
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑.๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่อง
ไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑.๒.๑ ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับกรมหรือ
เทียบเท่าขึ้นไป

๑.๒.๒ ผู้ว่าราชการจังหวัด

๑.๒.๓ ผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดของหน่วยงานบริหารราชการ
ส่วนท้องถิ่น

๑.๒.๔ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

๑.๓ เรื่องที่ส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้จัดส่ง

๑.๓.๑ ต้นฉบับหรือสำเนาฉบับซึ่งปรากฏลายมือชื่อของ
ผู้มีอำนาจลงนามในเรื่องนั้น จำนวน ๑ ชุด และ

๑.๓.๒ สำเนาจากต้นฉบับที่มีข้อความชัดเจน จำนวน ๔ ชุด
โดยให้เจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๔ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ลงนามรับรองสำเนาถูกต้อง และขอให้
ระบุชื่อและตำแหน่งให้ชัดเจนด้วย

๑.๓.๓ แผ่นดิสก์หรือแผ่นซีดีข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของต้นฉบับ
เรื่องที่ส่งไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมเอกสารแบบพิมพ์แนบท้าย (ถ้ามี)

๒. การจัดส่งเอกสารแนบท้าย

๒.๑ เรื่องที่มีรายละเอียด แบบพิมพ์หรือแผนที่ ซึ่งเป็นเอกสารแนบท้าย
ให้จัดพิมพ์เอกสารแนบท้ายดังกล่าว แล้วส่งไปพร้อมกับหนังสือนำเสนอเรื่อง

๒.๒ ให้จัดพิมพ์เอกสารแนบท้ายโดยใช้กระดาษพิมพ์ชนิดฟอกขาว
๖๐ แกรม และพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์แทน

๒.๓ กรณีเอกสารแนบท้ายในชุดเดียวกันมีจำนวนมากกว่า ๑ แผ่น ให้เรียงลำดับหน้าเป็นชุดแล้วรวมห่อ โดยไม่ต้องเย็บแยกเป็นชุด ๆ เพื่อสะดวกแก่การเข้าเล่ม

๒.๔ การจัดพิมพ์แผนที่

๒.๔.๑ ให้ใช้มาตราส่วนขนาดใดขนาดหนึ่ง ดังนี้

๒.๔.๑.๑ มาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐ (ตามมาตรฐาน
ของกรมที่ดิน) หรือ

๒.๔.๑.๒ มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ หรือ

๒.๔.๑.๓ มาตราส่วน ๑ : ๒๕๐,๐๐๐ (ตามมาตรฐาน
ของกรมแผนที่ทหาร)

๒.๔.๒ ให้มีรายละเอียด พิกัด และเครื่องหมายที่เป็นสากล ตลอดจนรายละเอียดอื่น ๆ ไว้ในแผนที่ และให้มีรายชื่อตำแหน่งของหมุดหลักฐาน ความแนวขอบเขตเป็นค่าพิกัดและระดับตามความจำเป็นของงานนั้น ๆ แนบไปด้วย

๒.๔.๓ ให้ใช้พิกัดระบบใดระบบหนึ่ง คือ

๒.๔.๓.๑ ระบบค่าภูมิศาสตร์ (ละติจูด ลองจิจูด) หรือ

๒.๔.๓.๒ ระบบ ยู ที เอ็ม

๒.๔.๔ ขอให้ใช้แผนที่ของกรมแผนที่ทหารเป็นหลัก

๒.๕ ขนาด การวางแบบ และการพับเอกสารแนบท้าย

๒.๕.๑ ราชกิจจานุเบกษา ประเภท ก ฉบับกฤษฎีกา ให้ใช้ กระดาษขนาด ๒๒.๘ ซม. X ๓๑.๒ ซม. จัดวางแนวข้อความที่พิมพ์เว้นจากขอบกระดาษ ด้านบน ล่าง และขวา ด้านละไม่น้อยกว่า ๑.๗ ซม. และเว้นจากขอบด้านซ้ายไม่น้อยกว่า ๒ ซม. และไม่ต้องพับเอกสารแนบท้าย (ตามตัวอย่าง ๑)

๒.๕.๒ กรณีเอกสารแนบท้ายมีขนาดใหญ่กว่าที่กำหนดไว้ข้างต้น

ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องพับเอกสารแนบท้ายดังกล่าวให้มีขนาด ๒๐ ซม. X ๒๘.๕ ซม. (วิธีพับตามตัวอย่างที่ ๒)

๒.๕.๓ หากหน่วยงานเจ้าของเรื่องไม่มีโรงพิมพ์ในสังกัด หรือมีแต่ไม่สะดวกในการจัดพิมพ์เอกสารแนบท้าย สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษายินดีจะดำเนินการให้ โดยขอให้ติดต่อสั่งจ้างโดยตรงได้ที่สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๒๔๓-๐๖๑๑ และ ๐-๒๒๔๑-๓๓๑๓

๒.๖ จำนวนเอกสารแนบท้าย

ให้จัดพิมพ์เอกสารแนบท้ายเฉพาะราชกิจจานุเบกษาประเภท ก

ฉบับกฤษฎีกา จำนวน ๒,๔๐๐ ชุด ส่วนราชกิจจานุเบกษาประเภทอื่น ๆ ไม่ต้องจัดพิมพ์แต่ให้นำข้อมูลบันทึกในแผ่นดิสก์เก็ตหรือแผ่นซีดีข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จัดส่งไปพร้อมกับเรื่องตามข้อ ๑.๓.๓

๓. ระยะเวลาในการส่งเรื่องไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีสามารถประกาศเรื่องต่าง ๆ ในราชกิจจานุเบกษาได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานเจ้าของเรื่อง ขอให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องส่งเรื่องไปถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก่อนวันที่ต้องการให้ประกาศอย่างน้อย ๒ สัปดาห์ เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือเรื่องที่มีความสำคัญ ขอให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องติดต่อประสานงานกับกลุ่มงานราชกิจจานุเบกษาโดยตรงเป็นการล่วงหน้าด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเกิดประโยชน์แก่ราชการสูงสุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

RF -

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๒๒ - ๑๒๕

โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๕๕

www.cabinet.thai.gov.go.th

ประกาศกรมทางหลวงชนบท

เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง
ที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อธิบดีกรมทางหลวงชนบทจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมทางหลวงชนบท เรื่อง มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้ และเสาพาดสายเกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาประกาศอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในประกาศนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการพัฒนาทางหลวงท้องถิ่น เป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ข้อ ๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งกำหนดเขตทางหลวง ที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้ และเสาพาดสาย เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น ในการออกแบบกำกับ ตรวจสอบ และอำนวยความสะดวก ตามประกาศนี้

หมวด ๑

การแบ่งชั้นทางหลวง

ข้อ ๖ ทางหลวงท้องถิ่นในเขตเมืองและในเขตชุมชน แบ่งออกเป็น ๕ ชั้น คือ

(๑) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นพิเศษ

(๒) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๑

(๓) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๒

(๔) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๓

(๕) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๔

ข้อ ๗ ทางหลวงท้องถิ่นนอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน แบ่งออกเป็น ๗ ชั้น คือ

(๑) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นพิเศษ

(๒) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๑

(๓) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๒

(๔) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๓

(๕) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๔

(๖) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๕

(๗) ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๖

หมวด ๒

มาตรฐานและลักษณะของทางหลวง รวมทั้งเขตทางหลวงของทางหลวงท้องถิ่น

ข้อ ๘ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นพิเศษ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลาของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศ
ที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๑๕
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๓ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างช่องทางละ
ไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ทางเท้าหรือไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร

(๕) มีทางระบายน้ำ

(๖) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๔๕.๐๐ เมตร

(๗) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

- (ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 (ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 (๘) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔
 (๙) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
 (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
 (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖
 (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘
 (๑๐) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมี ความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
 (๑๑) ช่องลอดคของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวตั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
 ข้อ ๕ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๑ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย
 (๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์
 (๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลลาของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศ ที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
 (๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร
 (๔) ทางเท้าหรือไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร
 (๕) มีทางระบายน้ำ
 (๖) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๓๐.๐๐ เมตร
 (๗) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)
 (ก) ทางราบ ๙๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 (ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 (ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
 (๘) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔
 (๙) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
 (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘

(๑๐) ช่องลอคของถนน ต้องมีระยะลอคในแนวตั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๐ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๒ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลลาของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ทางเท้าหรือไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

(๕) มีทางระบายน้ำ

(๖) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๑๖.๐๐ เมตร

(๗) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๘) การยกกระดิมของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔

(๙) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)

(ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘

(๑๐) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๑) ช่องลอคของถนน ต้องมีระยะลอคในแนวตั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๑ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๓ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง แต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

(๔) ทางเท้าหรือไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร

(๕) มีทางระบายน้ำ

(๖) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร

(๗) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๘) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔

(๙) ความลาดชันของถนน (GRADIENT) ตามสภาพพื้นที่แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๒

(๑๐) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๑) ช่องลอคของถนน ต้องมีระยะลอคในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๒ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๔ ในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่เกิน ๓ เมตร

(๔) ควรมีทางระบายน้ำ

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ตามความเหมาะสม

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๗) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๔

(๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT) สภาพพื้นที่แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๕

(๘) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๐) ช่องลวดของถนน ต้องมีระยะลวดในแนวลึ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๓ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นพิเศษ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลาของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๓ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๔๕.๐๐ เมตร

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๗) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐

(๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)

(ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘

(๘) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๐) ช่องลวดของถนน ต้องมีระยะลวดในแนวลึ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๔ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๑ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทางค่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๓๐.๐๐ เมตร

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๗) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐

(๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)

(ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘

(๙) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๐) ช่องลอคของถนน ต้องมีระยะลอคในแนวโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๕ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๒ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๒ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๒๕.๐๐ เมตร

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๗) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐

(๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)

(ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘

(๙) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๐) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวตั้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๖ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๓ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร

(๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

(๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๑๕.๐๐ เมตร

(๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

- (ค) ทางเขา ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๗) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐
- (๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
- (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
- (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๖
- (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๘
- (๘) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- (๑๐) ช่องลวดของถนน ต้องมีระยะลวดในแนวโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- ข้อ ๑๗ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๔ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย
- (๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นคอนกรีต หรือแอสฟัลต์
- (๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลาของรถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๑) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร
- (๔) ไหล่ทางทั้งสองข้าง กว้างข้างละไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร
- (๕) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร
- (๖) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)
- (ก) ทางราบ ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ข) ทางเนิน ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ค) ทางเขา ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๗) การยกกระด้างของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐
- (๘) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
- (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
- (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๘
- (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๑๒

(๕) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑๐) ช่องลวดของถนน ต้องมีระยะลวดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๘ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๕ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นลูกรัง

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๑๑) ช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร

(๔) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ตามความเหมาะสม

(๕) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)

(ก) ทางราบ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ข) ทางเนิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

(๖) การยกกระดิมของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐

(๗) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)

(ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔

(ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๘

(ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๑๒

(๘) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๕) ช่องลวดของถนน ต้องมีระยะลวดในแนวดิ่งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๕ ทางหลวงท้องถิ่นชั้นที่ ๖ นอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องประกอบด้วย

(๑) ลักษณะผิวจราจรแนะนำเป็นลูกรัง

(๒) สามารถรับน้ำหนักรถและน้ำหนักลงเพลารถได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักตามประกาศที่ผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิ่นกำหนด ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

- (๓) ช่องจราจรไม่น้อยกว่า ๑ ช่องทางต่อทิศทาง และแต่ละช่องทางกว้างไม่เกิน ๓.๐๐ เมตร
- (๔) เขตทางหลวง (RIGHT OF WAY) ตามความเหมาะสม
- (๕) ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ (DESIGN SPEED)
- (ก) ทางราบ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ข) ทางเนิน ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (ค) ทางเขา ๓๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- (๖) การยกระดับของถนนบนทางโค้ง (SUPER ELEVATION) ไม่เกินร้อยละ ๑๐
- (๗) ความลาดชันของถนน (GRADIENT)
- (ก) ทางราบไม่เกินร้อยละ ๔
- (ข) ทางเนินไม่เกินร้อยละ ๘
- (ค) ทางเขาไม่เกินร้อยละ ๑๒
- (๘) ทางแยกหัวมุมถนนซึ่งเกิดจากการเชื่อมหรือตัดกันของถนน ให้ขอบผิวจราจรด้านในมีรัศมีความโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร
- (๙) ช่องลอดของถนน ต้องมีระยะลอดในแนวโค้งไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

หมวด ๓

มาตรฐานที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้
และเสาพาดสายของทางหลวงท้องถิ่น

- ข้อ ๑๕ มาตรฐานที่จอดรถ ระยะแนวคันไม้และเสาพาดสายของทางหลวงท้องถิ่น
- (๑) ที่จอดรถ ต้องเป็นที่ซึ่งทางราชการกำหนดให้ หรือที่ซึ่งไม่กีดขวางทางจราจรแต่ไม่ใช่ทางโค้งบนสะพาน เจริงสะพาน ทางแยก หรือในที่คับขัน
- (๒) ระยะแนวคันไม้ หากเป็นทางหลวงท้องถิ่นในเขตเมืองและในเขตชุมชน ต้องห่างจากขอบผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ เมตร หากเป็นทางหลวงท้องถิ่นนอกเขตเมืองและนอกเขตชุมชน ต้องห่างจากขอบผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๑) เสาพาดสาย ต้องปักห่างจากแนวเขตทางหลวงเข้ามาทางด้านในไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือที่ซึ่งทางราชการกำหนดไว้ และสายต้องพาดสูงจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร ส่วนที่ตอมพาดสายข้ามถนนต้องสูงจากผิวทางไม่น้อยกว่า ๕.๕๐ เมตร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ระพีพันธ์ จารุตุล

อธิบดีกรมทางหลวงชนบท